

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, declarat de avocatul Alina Valah în numele inculpatei

Bîrca Anna Alexei, născută la 08 noiembrie 1960, originară și domiciliată s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.02.2012 - 14.05.2012;

Instanța de apel: 12.06.2012 - 27.11.2013;

16.06.2014 - 15.04.2015;

Instanța de recurs: 18.02.2014 - 06.05.2014;

19.08.2015 - 09.12.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 14 mai 2012, Anna Bîrca a fost condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Anna Bîrcă, la 11 octombrie 2011, aproximativ la ora 12:00, aflîndu-se la domiciliul său amplasat în s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi, în rezultatul relațiilor ostile apărute între ea și soțul acesteia, Gheorghe Bîrca, i-a aplicat intenționat ultimului o lovitură cu cuțitul cauzîndu-i conform raportului de examinare medico-legală nr. 269-2011 din 11.10.2011, plagă tăiată înțepată a cotului stîng cu lezarea venei cubitale, care se califică ca leziune corporală gravă periculoasă pentru viață.

3. Sentința a fost contestată cu apel de procuror, de avocatul Anatolie Bruma în numele succesului părții vătămate, Vera Sîrbu și de avocatul Veaceslav Avramov în numele inculpatei Anna Bîrca, care au solicitat:

- **procurorul**, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță ilegal a aplicat art. 90 Cod penal, deoarece conform art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, iar potrivit alin. (4) art. 90 Cod penal, în privința persoanelor care au săvîrșit o infracțiune deosebit de gravă, suspendarea cu executarea pedepsei nu se aplică.

- *avocatul Anatolie Bruma în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu*, casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivare, avocatul a invocat că, procesul penal în privința inculpatei a fost pornit în baza elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, iar ulterior prin ordonanța de punere sub învinuire a fost învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fără a fi motivat din care considerente au fost reîncadrate juridic acțiunile lui Anna Bîrcă.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 224/D-2011, din 22.11.2011 cît și a raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 493 din 02.02.2012, leziunile cauzate lui Gheorghe Bîrcă au fost calificate ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață și are legătură causală directă cu survenirea decesului.

Chiar și în cazul calificării corecte conform art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pedeapsa aplicată era prea blîndă, raportată la circumstanțele cauzei, cu atît mai mult, că inculpata nu a recunoscut vina;

- *avocatul Veaceslav Avramov în numele inculpatei Anna Bîrcă*, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motiv că fapta săvîrșită de inculpată este fără vinovăție.

Avocatul și-a motivat apelul prin faptul că, în conformitate cu art. 6 Cod penal, răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Apelantul a indicat că, conform probelor acumulate și studiate în prima instanță, cu certitudine s-a constatat că fapta săvîrșită de inculpată nu a fost săvîrșită cu intenție, deoarece dînsa în acea situație nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și conform materialelor cauzei nu putea să le prevadă, iar în conformitate cu prevederile art. 20 Cod penal, a săvîrșit o faptă fără vinovăție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 noiembrie 2013, a fost respins, ca neîntemeiat, apelul declarat de avocatul Veaceslav Avram în numele inculpatei, admise parțial apelurile declarate de procuror și de avocatul Anatolie Bruma în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Anna Bîrcă a fost condamnată în baza art. 157 Cod penal, la 2 ani închisoare, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

4.1. Instanța de apel a constatat în fapt că, la 11 octombrie 2011, aproximativ la ora 12:00, la domiciliul situat în s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi, între soții Anna Bîrcă și Gheorghe Bîrcă, din cauza relațiilor ostile s-a iscat o ceartă.

În timpul certeii, Gheorghe Bîrcă a aruncat cu un scaun în direcția lui Anna Bîrcă, care s-a lovit de perete, iar ultima a ieșit din odaie afară.

Ulterior, Anna Bîrcă a intrat în bucătărie și a luat cuțitul pentru a tăia pîine.

Tot atunci, în bucătărie a intrat și soțul acesteia, Gheorghe Bîrcă care s-a apropiat de Anna Bîrcă și a încercat să o lovească, dar s-a lovit de cuțitul care se afla în mîna lui Anna Bîrcă după care, aceasta a ieșit afară și a telefonat la salvare, însă nu răspundea nimeni, din care motiv l-a telefonat pe Ion Postolachi și l-a rugat să cheme un medic, ulterior a venit Olga Ionașcu care a chemat salvarea.

4.2. La adoptarea soluției respective, instanța de apel a conchis că, prima instanță examinînd cauza a dat o apreciere greșită probelor acumulate, fapt ce a dus la

o calificare incorectă a acțiunilor Annei Bîrca și la emiterea unei sentințe ilegale, deoarece calificînd acțiunile acesteia în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă în baza acestei legi, nu a fost în drept de a aplica prevederile art. 90 Cod penal și a suspenda executarea pedepsei.

5. Decizia a fost contestată cu recurs de procuror și de avocatul Anatolie Bruma în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu, care au solicitat:

- **procurorul**, în temeiul pct. 6), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, casarea hotărîrilor pronunțate, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel a dat preferință probelor lipsite de utilitate, concludentă și pertinentă administrate de partea apărării, făcînd o apreciere eronată probelor administrate de către partea acuzării și în consecință a ajuns la o concluzie greșită cu privire la calificarea acțiunilor inculpatei în baza art. 157 Cod penal.

În opinia recurentului, instanța de apel s-a bazat doar pe declarațiile inculpatei, fără a lua în considerație toate probele acuzării, încalcînd prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a făcut o analiză amplă probelor acumulate pe cauză, nu a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, în același timp specificînd că, instanța de apel pronunțînd o nouă hotărîre și reîncadrînd acțiunile inculpatei, a făcut trimitere la aceleași probe care au fost apreciate de prima instanță, fără a le verifica în ședința de judecată a instanței de apel, ceea ce contravine prevederilor art. 419 Cod de procedură penală;

- **avocatul Bruma Anatolie în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu**, casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul și-a motivat recursul prin faptul că, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind eronat încadrate acțiunile inculpatei în baza art. 157 Cod penal, nu s-a dat apreciere probelor acuzării, fiind luate la baza soluției doar probele apărării.

Totodată, recurentul a precizat că eronat au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, la aplicarea pedepsei în privința inculpatei.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Bruma Anatolie în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivare, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra unor probe, și anume declarațiile martorilor: Serghei Sarev, Ivan Plamadeala, Ivan Bîzgan, Olga Ionașco, Igor Bîrca și Elena Plamadeala, care nu au fost cercetate, fiind dată o apreciere prematură și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Instanța de recurs a reținut că, în urma efectuării expertizei, în cadrul ședinței de judecată din 27.11.2013, avocatul Veaceslav Avramov a solicitat audierea expertului pentru precizarea unor noțiuni și metode aplicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 52 din 27.02.2013, însă, instanța de apel a respins demersul avocatului fără a motiva concluzia, astfel, instanța de apel nu a contribuit la cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei, la asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale părților în proces și ale altor persoane participante la proces, iar declarațiile și răspunsurile expertului constituie o probă

importantă la soluționarea cazului dat.

Totodată, dispozitivul deciziei instanței de apel contravine părții descriptive, deoarece instanța calificând acțiunile inculpatei în baza art. 157 Cod penal - vătămarea gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, a constatat fapta criminală ca fiind dovedită în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal – violența în familie, cu cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, în baza căruia Anna Bîrca a fost condamnată de prima instanță.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, a fost respins ca nefondat, apelul declarat de avocatul Veaceslav Avram în numele inculpatei, admise apelurile declarate de procuror și de avocatul Anatolie Bruma în numele succesorului părții vătămate, Vera Sîrbu, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Anna Bîrca a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 201¹ Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, la 11 octombrie 2011, aproximativ la ora 12:00, la domiciliul amplasat în s. Puhăceni, r-nul Anenii Noi, în timpul unei certii între soții Gheorghe Bîrca și Anna Bîrca, ultima i-a aplicat intenționat lui Gheorghe Bîrca o lovitură cu cuțitul în regiunea cotului stîng, cauzîndu-i leziuni corporale grave periculoase pentru viață.

7.2. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță, analizînd probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești a stabilit o corectă situație de fapt, a dat faptelor reținute în sarcina inculpatei Anna Bîrca încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal - *violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic, de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, soldată cu vătămarea corporală gravă a integrității corporale.*

Instanța de apel a stabilit că, martorul Olga Ionașco a indicat faptul că, atunci cînd a intrat în casă, Gheorghe Bîrca era tăiat la mîna stîngă și legat cu o curea, Anna Bîrca a spus că el și-a făcut singur aceasta, însă Gheorghe Bîrca a menționat că, Anna Bîrca l-a tăiat. Martorul Maria Gorgan la fel a indicat că, intrînd în ogradă, Gheorghe Bîrca era jos într-o cămașă, murdar de sînge și a auzit cum ultimul spunea că Anna Bîrca l-a tăiat la mînă, iar martorul Elena Plamadeala a menționat că din cuvintele lui Gheorghe Bîrca a înțeles că, Anna Bîrca l-a tăiat.

Prin raportul de expertiză medico-legală nr. 493 din 02 februarie 2012 s-a concluzionat că: luînd în considerație localizarea plăgii cutanate (suprafața mediană a cotului) și direcția canalului plăgii oblic-ascendentă, se poate afirma cu probabilitate maximă, că plaga a putut fi produsă prin acțiunea obiectului vulnerant de jos în sus, victima fiind în poziție verticală cu fața spre agresor. Forța cu care a acționat obiectul vulnerant a fost suficientă pentru lezarea tesuturilor moi ale articulației cotului, inclusiv a venei cubitale, în limita indicată - 2,5 cm.

Localizarea leziunilor corporale, inclusiv a plăgii tăiată-înțepată a cotului sunt accesibile pentru a fi cauzate cu mîna proprie, dar nu sunt caracteristice pentru automutilare.

7.3. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. art. 7, 16, 61, 75, 90 alin. (4) Cod penal, i-a stabilit inculpatei Anna Bîrca pedeapsa închisorii, cu executarea în penitenciar pentru femei de tip închis.

8. *Avocatul Alina Valah în numele inculpatei Anna Bîrca, în temeiul pct. 6),*

8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a executat indicațiile instanței de recurs care a menționat că la rejudecare în ordine de apel, instanța urmează să cerceteze sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei, să asigure respectarea drepturilor și intereselor legitime ale părților participante la proces.

Susține că, apărarea a solicitat audierea expertului pentru precizarea unor noțiuni și metode aplicate în raportul de expertiză medico-legală nr. 52 din 27.02.2013. Reieșind din conținutul procesului-verbal de audiere a specialistului din 17.12.2011 precum și din procesul-verbal de efectuare a experimentului din 13.12.2011 s-a stabilit că, Anna Bîrca ținea cuțitul în mîna dreaptă, iar defunctul întinzînd mîinele să o apuce, s-a lovit cu mîna stîngă de cuțitul pe care inculpata îl ținea în mînă.

Expertul a stabilit că, în poziția în care Anna Bîrca ținea cuțitul în cadrul experimentului, cum a acționat cînd soțul s-a izbit spre ea, cum a ieșit din odaie avînd în vedere localizarea leziunilor corporale este puțin probabil ca inculpata Anna Bîrca intenționat să-i fi aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea cotului stîng.

Acest fapt este confirmat și de rezultatele expertizei medico-legale (în comisie) nr. 493 din 02.02.2012, potrivit căreia „*avînd în vedere localizarea și direcția canalului plăgii nu se exclude faptul producerii acesteia în rezultatul încercării de a aplica o lovitură asupra unei persoane ce ținea în mînă un cuțit îndreptat spre el.*”

Menționează recurentul că, reieșind din probatoriul administrat, s-a constatat prezența relațiilor ostile între Anna Bîrca și partea vătămată, iar la momentul producerii plăgii, care are legătură directă cu survenirea decesului, partea vătămată era în stare de ebrietate. Faptul că aceasta consuma băuturi alcoolice și o abuza pe soție, se confirmă prin declarațiile martorilor Serghei Sarev, Ivan Plamadeala, Ivan Bîzga și Igor Bîrca.

Astfel, soții Gheorghe Bîrca și Anna Bîrca erau de mai mult timp în relații ostile, provocate de starea de ebrietate alcoolică a victimei, ceea ce ducea la certuri și abuzuri din partea lui față de membrii familiei.

Acțiunile lui Anna Bîrca nu au fost intenționat îndreptate la aplicarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății victimei.

Reieșind din declarațiile inculpatei, Anna Bîrca, aceasta nu a știut că partea vătămată este tăiată, pe cuțit nu au rămas urme de sînge și admite că partea vătămată putea să-și provoace leziunea în timp ce a încercat să o agreseze.

Specifică că, martorii acuzării care au menționat ca Anna Bîrca l-a tăiat intenționat pe Gheorghe Bîrca, constituie izvoare de probă indirecte, deoarece nimeni nu a fost martor ocular care să fi văzut tabloul infracțiunii.

Susține recurentul că, la baza hotărîrii urmează să fie puse declarațiile inculpatei Anna Bîrca, în coroborare cu declarațiile expertului audiat și raportul de expertiză medico-legală (în comisie) nr. 493 din 02.02.2012.

Anna Bîrca în cadrul ședinței de judecată în prima instanță și în instanța de apel vina în săvîrșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și a dat aceleași declarații atît la faza urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, iar declarațiile acesteia pe deplin au fost confirmate prin declarațiile martorilor audiați, și anume toți unanim au confirmat că au fost prezenți cînd partea vătămată a refuzat spitalizarea, comportamentul agresiv al ultimei după incident, atitudinea și comportamentul lui Anna Bîrca.

Subsidiar a menționat că, instanțele de fond au ajuns la o concluzie greșită,

încadrînd acțiunile lui Anna Bîrca în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

9. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru respingerea acestuia, menționînd că argumentele invocate în recurs au format obiect de judecare în instanța de apel, care, respectînd prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Totodată, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția Annei Bîrca în săvîrșirea infracțiunii incriminate rezultă din cîrmustanțele de fapt stabilite în cauză.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, luînd în considerație și argumentele expuse în referința procurorului, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul, în recursul declarat invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, în esență, recurentul critică condamnarea Annei Bîrca în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, dat fiind că instanța de apel eronat a reținut în sarcina inculpatei elementele constitutive ale acestei infracțiuni, iar probatoriul administrat și cercetat în cauză nu demonstrează indubitabil vinovăția ultimei.

Așadar, în privința acestor alegații, verificînd materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și explică următoarele.

Instanța de recurs nu poate reține ca întemeiate argumentele expuse de recurent prin prisma temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ori, reieșind din ansamblul de probe administrate, cercetate și verificate de instanța de apel, care coroborează cu circumstanțele de fapt reținute pe cauză, rezultă că, inculpata i-a aplicat lui Gheorghe Bîrca o lovitură cu cuțitul în regiunea cotului stîng.

Faptul că Ana Bîrca în cursul urmăririi penale și judecării cauzei, nu a recunoscut vina, menționînd că partea vătămată s-a lovit de cuțitul care se afla la ea în mînă, iar ulterior, Gheorghe Bîrca a refuzat să-i fie acordat ajutor medical, nu denotă nevinovăția acesteia, ori declarațiile ultimei sunt în contradicție cu declarațiile martorilor Ivan Postolache, Olga Ionașco, Maria Gargan, Elena Plamadeala și Lucreția Melenciuc, care au menționat că partea vătămată Gheorghe Bîrca le-a comunicat că a fost tăiat de Ana Bîrca.

Iar prin declarațiile expertului Marian Stratan și raportul de expertiză medico-legală nr. 493 (în comisie) din 02.02.2012, se menționează că Gheorghe Bîrca putea să se lovească singur de cuțit sau să fie lovit, și nicidecum nu se menționează, cu certitudine, că partea vătămată singură s-a lovit de cuțit.

Astfel ținînd cont de raportul de expertiză medico-legală nr. 493 (în comisie) din 02.02.2012, declarațiile expertului Marian Stratan, precum și de declarațiile martorilor menționați supra, instanța de apel corect a constatat starea de fapt și vinovăția inculpatei Anna Bîrca în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de ar. 201¹ alin. (3) lit. a)

Cod penal, ținând cont și de indicațiile instanței de recurs.

Prin urmare, argumentele recurentului privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece, după cum a fost reținut și de instanța de apel, prin *violență în familie* - se înțelege acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral care a cauzat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.

Latura obiectivă a infracțiunii are următoarea structură: 1) *fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal*; 2) *urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, vătămării ușoare a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral*; 3) *legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile*.

În acest context, Colegiul penal reține că, reieșind din textul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fapta prejudiciabilă, se concretizează în orice acțiune sau inacțiune, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale.

Latura subiectivă a infracțiunii de violență în familie se exprimă în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, iar caracterul intenției făptuitorului după circumstanțele faptice ale celor săvârșite: obiectul vulnerat folosit; zona corpului spre care au fost îndreptate și exercitate actele de violență; gravitatea leziunilor cauzate; comportamentul anti- și postagresional al făptuitorului.

În acest context, Colegiul penal reține ca fiind corect reținută starea de fapt de către instanța de apel.

Elocvente, în acest sens sunt și prevederile art. 24 alin. (2) coroborat cu art. 26 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Totodată, se menționează că, criticile formulate de recurent, în contextul cărora se susține că inculpata Ana Bîrca nu se face vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile atacate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal notează că, dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Tot aici, Colegiul penal amintește, că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, aceasta fiind prioritatea exclusivă a instanțelor de fond.

Mai mult, reieșind din jurisprudența constantă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se deduce că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, accentuează că la etapa de judecare a recursului ordinar, instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

La caz însă, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Prin urmare, argumentele invocate de către apărare, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că recursul ordinar depus de avocatul Alina Valah în numele inculpatei Ana Bîrca, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alina Valah în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui ***Bîrca Anna Alexei***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 decembrie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev